

FAQ - Vad är en centralbank?

I trilogin beskriver jag modernt internationellt bankväsendes utveckling från ca 950-talet e. Kr. med start i Europa. I början handlade bankers verksamhet om penningutlånares bedrägeriverksamhet baserad på utlåning av perfekt förfalskade förmögenhetsdepositionsbevis som var vanligt papper med lite bläck på (sedlar). Eftersom pappersarken från början sett var blanka så blev det som att bevittna hur pengar blev till ur tomma intet inom ramen för perfekt penningförfalskning (det perfekta brottet och som jag noga går igenom i kapitel 44-68 i del II).

Penningutlånarna använde sig av en typ av matematik (logisk struktur som hörnpelare för sitt kriminella förfalskningsbedrägeri) som låg århundrade före den då kända matematiska utvecklingen och hela skedde i enlighet med en hemlig lära som penningutlånarna förvaltade. Exakt hur deras bedrägeri gick till var således en väl bevarad hemlighet på denna tid och långt in i vår egen tid. År 1119 instiftades ett ordenssällskap med namnet tempelherreorden och som i vår moderna tid har vidareutvecklats till en sidogren med namnet frimurarorden. Under tempelherreordens storhetstid (strax innan den stora bankkatastrofen 1307) hade man en centralt belägen tillverkningsplats för av perfekt förfalskade förmögenhetsdepositionsbevis där skrivare satt och för hand skrev ut sedelpengar (förmögenhetsdepositionsbevis) som sedan lånades ut mot ränta. Bedrägeriet byggde på att penningutlånarna påstod att det var från en egen bakomliggande förmögenhet som man lånade ut vilket var ren lögn och som också denna detalj ingående visas i trilogins del II. Bland annat finansierades byggandet av ca 100 katedraler och delar av byggandet av de tidiga universiteten med dessa perfekt förfalskade papperspengar. Den centralt belägna tillverkningsplatsen för sedelpengar var sålunda den första varianten av begreppet centralbank. I och med den stora bankkollapsen år 1307 upphörde tillverkningen av perfekt förfalskade förmögenhetsdepositionsbevis och centralbanken upphörde att existera.

I ca 200 år låg penningutlånarnas verksamhet nere men återuppstod i blygsam samhällsskala i slutet på 1400-talet i Norditalien och i enlighet med en ny strategi som inte på långt när, som tidigare utmanade den europeiska regentmakten på det högmodiga och oförsiktigt imponerande sätt man hade gjort mellan åren 950 till 1307. I den gamla strategin hade man skapat avundsjuka hos mycket mäktiga personer och regent efter regent började reflektera över vad som egentligen

pågick i denna penningutlånarnas penningutlåning mot ränta i deras kungariken. I den analys som man lyckades genomföra på den tiden upptäckte dessa då ofta mäktiga regenter att man höll på att förlora såväl makten som ägarmässigt stora materiella värden därför att bankirerna genom sina lån mot ränta tillskansade sig mer och mer av olika materiella samhällsvärden genom sina expropriationer/utmätningar när lån som inte återbetalades med tvång så tog man hand om pantvärden. Detaljer som jag också går igenom noga i de kapitel jag hänvisade till ovan. Samma strategi används än idag av bankirerna som idag är modernt internationella bankväsende.

Begreppet centralbanks själva hörnpelare som hade varit tillverkning av förmögenhetsdepositionsbevis återuppstod men hanterades sålunda på ett nytt sätt från ca 1600-talet. Det nya sättet var att tillverkningen av sedelpengar skedde inom ramen för en framväxande statsmakt som gavs sken av att vara folkets och regentens förlängda arm. Bankirerna använde sig av den svenska modellen som förebild hur de lyckades manipulera en rad svenska regenter (se analys i del II kapitel 62-66). På ytan sett verkade det som om åtminstone en statlig bank inrättades i nation efter nation men i verkligheten var dessa banker kontrollerade av privatpersoner som, för att kunna kontrollera dessa "statliga" banker, såg till att de fick höga statliga ämbeten inom vars ram de fick kontrollen. På så vis besvarades den första samhällsavgörande frågan vem som skall ha makt över ett samhälles penningtillverkande maskiner av att regenten intet ont anande fick hemlig konkurrens av perfekt penningförfalskning av staten själv kontrollerat av dessa privatpersoner med de höga ämbetena. På så vis såg dessa privatpersoner till att perfekt penningförfalskning, urkundsförfalskning och stöld genom expropriationer/ utmätningar började bli en statlig verksamhet utan att vare sig regenten eller folket begrep vad som skedde bakom deras ryggar. Det stora bedrägeriet som innebar allvarliga lagbrott fortsatte sålunda från senmedeltiden (950-1307) och nu som en inbyggd del av den nya statsform som började växa fram med Sveriges första regeringsform från 1634 som förebild. Samtidigt, på om på, började öppet privata banker, en efter en, att etableras och som tillverkade sina pengar enligt samma bedrägeriprinciper/lagbrott av de allvarliga lagbrotten ovan. För att dölja dessa allvarliga lagbrott hette det officiellt att såväl staten som dessa privata banker lånade in förmögenhetsdepositionsvärden från rika personer och folket och lånade ut förmögenhetsdepositionssedlar utställda mot de inlånade (förvaltade) depositionerna. Men berättade inte, varken för regenten eller för folket, att depositionerna som lånades in (förvaltades som det

än idag heter) förskingrades i strid med att de skulle förvaltas tryggt och säkert utan att förskingras, samt att man inte berättade att man ägnade sig åt perfekt penningförfalskning, urkunds-förfalskning och stöld. De statliga bankerna på detta tema började kallas centralbanker därför att de hade störst tillverkning av förmögenhetsdepositionsbevis. Återigen principen om en centralt belägen tillverkningsplats för förmögenhetsdepositionsbevis. Därmed var principen om en centralt placerad nationell tillverkningsenhet av sedelpengar inrättades precis som på 1200-talet men nu ännu mer organiserat och utvecklat och mörklagt. Detta samtidigt som den ena privata banken dök upp och som i blott mindre samhällsskala ägnade sig åt sin respektive tillverkning av sedelpengar med samma bedrägerimetod som nu förvaltades av den hemliga frimurarorden med sin hemliga lära. På så sätt blev frimurarorden en instans som styrde över både statens del som skötte statens egen banks papperssedeltillverkning som privata bankers sedeltillverkning.

I vår egen tid, från ca 1850-talet och framåt, beroende på vilken nation det handlar om bland ca 173 nationer, har begreppet centralbank genomgått åtminstone tre genomgripande förändringar jämfört med hur exempelvis den tidiga centralbanken i England (Bank of England) sköttes i slutet på 1600-talet.

1) I och med guldmyntfotens avskaffande (exempelvis från 1971 i USA och 1974 i Sverige), har centralbanker inte längre krav på sig att behöva ha depositioner för att kunna tillverka pengar ur tomma intet. Det innebär att centralbanker inte behöver använda sig av fraktionell reserve banking-matematikmetoden för tillverkning av pengar ur tomma intet. Privata affärsbanker är än idag hänvisade till att tillverka sina pengar ur tomma intet genom att först se till att man har en deposition av något slag som sedan fraktioneras i enlighet med fraktionell reserve banking-matematikmetoden (se analys kapitel 44-68 i del II). Det var denna grundläggande metod för perfekt penningförfalskning kombinerat med en speciell nonsens-matematik som penningutlånarna använde sig av och som finns redovisad i deras hemliga lära som blev en av detaljerna i den moderna frimurarorganisationens lära i högra invigningsgrader för de som blir invigda personer i samhället (läs: invigda i betydelsen att förvalta och föra det stora bank och politiska bedrägeriet vidare från generation till generation. Se analys i del II kapitel 44-68). Konsekvensen av att moderna centralbanker inte behöver ha depositioner för att kunna tillverka pengar ur tomma intet är att de privatpersoner som kontrollerar centralbankerna genom staten

(höga ämbeten inom staten) i princip har fått en egen sedelpress i sin källare utan att de behöver utföra någon arbetsinsats. Allt de behöver göra är att knappa in några siffror på en dataskärm och trycka på Enter så tillverkas exempelvis 100 miljarder kronor på någon sekund. Detta faktum är känsligt ur åtminstone två synvinklar a) och b) enligt:

a) Vanliga människor och vanliga företag har inte rätt att ha en egen sedelpress i sin källare utan behöver utföra arbetsinsats eller omfattandet och tidskrävande arbetsinsats för att få tillgång till pengar. Man är också hänvisade till att låna pengar mot ränta om man inte vill vänta och först spara genom att arbeta utan direkt få tillgång till pengar. Dessa två grundläggande steg att få tag på pengar behöver inte en modern centralbank tänka på. För att dölja denna känsliga diskriminering som de privatpersoner har som kontrollerar en modern centralbank så påstås exempelvis i Sverige att Sveriges centralbank för ut pengar i Sverige genom att använda sig av aa) folkets skatter och bb) ta lån mot ränta via statens internbank Riksgälden när verkligheten är att man dels egen sedeltillverkning dels egen tillverkning av elektroniska pengar som gör att man sekunds snabbt (de elektroniska pengar) kan tillverka i princip hur stora belopp som helst och vi kommer därvid in på den andra känsliga synvinkeln.

b) I exempelvis Sverige heter det att staten (läs: folkets förlängda arm) är ägare av Sveriges riksbank. Vidare sägs i Sveriges senaste regeringsform från 1974 i kapitel 9, paragraf 13 att "Riksbanken är rikets centralbank och en myndighet under riksdagen". Logiskt innebär dessa två faktapusselbitar, och lägg noga märke till följande enkla logiska härledning, att riksdagen är svenska folkets valda politiska representation, varmed följer att det är *svenska folket som konstitutionellt* då har makten över Sveriges riksbank. Då följer rent logiskt att om svenska staten är ägare av Sveriges riksbank, och det är svenska folket som har den konstitutionella makten över riksbanken, fanns det naturligtvis ingen anledning för staten, om den spelade med öppna kort, att bete sig som den fattiglapp den nu ger sig ut för att vara, där den ålägger svenska folket att dels finansiera statsbudgeten med sina skatter, dels behöva låna upp pengar via Riksgälden (som bygger på statens statsskuld) i syfte att förse centralbanken (Sveriges riksbank) med pengar. Om staten, som den påstår, vore ägare av Riksbanken, och det är svenska folket som kontrollerar riksbanken (staten är folkets förlängda arm) är det alltså hur lätt som helst för svenska staten (svenska folkets förlängda arm) att trycka på Enterknappen och tillverka alla, jag säger alla, pengar

svenska staten kan tänkas ha behov av till dels statsbudgeten, dels till att undanröja statsskulden och i fortsättningen slippa ta lån mot ränta och bygga statsskuld, och dessutom, och detta är en inte minst viktig detalj, tillverka pengar till samhällets hela behov av pengar. Ett sensationellt påstående med andra ord. Då detta inte sker, utan i stället skatter tas ut från folket för att finansiera statsbudgeten, och affärsbanker och centralbanken lånar ut pengar till samhället indikeras att här finnas en hund begraven beträffande det verkliga ägarskapet av Sveriges riksbank. Slutsatsen är att såväl skatter som statsskuld är helt onödiga företeelser. Likaså indikeras att hela banksystemet är fullständigt onödigt eftersom det bara ligger där som en helt onödig mellanhand som lätt kan tas bort utan att samhället skadas på något sätt. Vad som skadas är bankmakten avseende både centralbanken och affärsbanker och de institutioner (företag) som har bankkraj (banktillstånd) i samhället. Vad som indikeras är att sålunda ett allvarligt bedrägeri riktat mot det svenska folket och svenskt företagande där det är den egna staten i samarbete med bankväsendet som lurar folket och företagen. Den stat som skall vara till folkets och nationens bästa ägnar sig således åt att lura skjortan av folket och svenska företag och bedriva en verksamhet som gör att nationen går på knäna i stället för att utvecklas i enastående blomstring.

Då detta är mycket allvarliga anklagelser som jag framför har jag genomfört en mycket ingående analys i del I och del II som ger sakligt belägg för dessa påpekanden. Som läsare behöver du därför mycket noga läsa del I och del II av trilogin så du själv med din egen logiska förmåga kan sluta dig till att vad som här påstås har saklig grund. Att enbart läsa FAQ-sammanfattningen räcker inte på långt när. I FAQ får du på sin höjd en kort överblick.

2) Den andra genomgripande förändringen av centralbanksbegreppet i modern tid är en mörklägningsoperation som statsmakten infört. Officiellt heter det nämligen att centralbanker förser samhället med behovet av sedelpengar. Att centralbanken således har monopol (ensamrätt) på tillverkningen av sedlar. Saken är den att sedelpengar utgör bara en mindre del av alla pengar som flyter omkring i samhället. Pengar, i bilden i stort, finns nämligen på olika betalningsformer där var och en betalningsform är en variant på temat förmögenhetsdepositionsbevis, även en urartad sådan som i centralbanksfallet som inte längre behöver ha några depositioner för tillverkning av pengar ur tomma intet. En rent matematisk abstrakt teknikalitet som jag här burt kort nämner. Vanliga affärsbanker, vid

sidan om centralbankerna, kunde redan, när detta monopolbeslutet infördes (1897 i Sverige, 1913 i USA, och andra tidpunkter för var och en av de olika åtminstone 173 centralbanksnationerna i världen, kringgå beslutet om sedelmonopol genom att tillverka pengar på dessa ytterligare betalningsformer. Postväxlar, förmögenhetsdepositionsbevis i olika varianter och i modern tid aktier, derivat, optioner, warrant, subprimelån etcetera. Från ca 1970-talet har dessutom begreppet elektroniska pengar tillverkade ur tomma intet av datorer där man knappar in ett penningbelopp på en datorskärm och trycker på Enter trätt fram som en mycket utbredd möjlighet hos företag som har banktillstånd i samhället så att pengar kan tillverkas utan annan arbetsinsats än att den som äger dessa företag knappar in sina belopp på datorskärmen och man tryckte på Enterknappen. En särskild "gräddfil" av extremt privilegierade företag har på så vis växt fram utan att folket och andra företag informeras om vad som skett (se analys i del II kapitel 9-11). Vad vanliga människor och vanliga företag inte blir informerade om är att centralbanker står för utförsel av mindre än 10 procent av ett samhälles totala penningmängd och där sedeldelen blott är några blygsamma procent upp till en 5-6 procent som mest och myntdelen är så liten som någon promille eller ännu mindre. Resten, ca 90 procent av samhällets pengar, förs ut i samhället av affärsbanker och kreditkortsinstitut och andra företagsformer som lyckats skaffa sig det åtråvärda banktillståndet som kostar ca 5 miljoner euro och kräver goda kontakter att få och därför inte är något för vanliga människor och företag att ens tänka på. Med andra ord en gräddfil av företag i samhället som tillsammans tillverkar dessa ytterligare 90 procent av alla pengar och det sker ur tomma intet genom att trycka på en Enterknapp och i hög grad med elektroniska pengar i enlighet av ett komplicerat regelverk som går igenom i detalj av åtminstone häftet *Modern Money Mechanics*, publicerat av Federal Reserve Bank of Chicago år 1961 samt de komplicerade reglerna i de så kallade Basel I, II och III-banklagarna från 1980-talet och framåt som beskriver grunderna för hur pengar förs ut i det moderna samhället i en centralbanksekonomi. Verkligheten är, och här hänvisar jag till FAQ-analysen av begreppet centralbanksekonomi i nästa FAQ-fråga, att centralbanker är ett avancerat spel för gallerierna så vanligt folk och vanliga företag inte skall begripa att de blir i princip grundlurade i ett gigantiskt bedrägeri med politiska toner att tvingas betala helt onödiga skatt, acceptera helt onödig arbetslöshet och därtill social utslagning med helt onödiga höga kostnader för företag och människor och där många människor och företagare är tvingade att betala igen lån med räntor avseende pengar som strikt juridiskt inte går att låna ut och därför, rent logiskt sett, inte

behöver återbetalas (amorteras). Var och en begriper att dessa detaljer är både sensationella och känsliga med sålunda politiska dimensioner som jag orienterar om i del I och noggrant går igenom i del II av trilogin.

3) Den tredje genomgripande förändringen av centralbanksbegreppet i modern tid är införandet av penningpolitikbegreppet som i princip säger att det är centralbanken i samhället som med hjälp av speciell räntesättning skall påverka åtminstone vissa av bankernas och kreditkortsinstitutens och företags med banktillstånd räntesatser och på så vis reglera den totala penningmängden i samhället genom öka/minska mängden lån mot ränta som ges med det officiella syftet att stävja och/ eller förhindra inflation. Ett instrument som i princip är trubbigt (läs: ineffektivt) och heller inte på långt när speglar vad som egentligen sker i den inofficiella hemliga ordergivning till underlydande institutioner som har banktillstånd i samhället och som inte på långt när beskriver kapitalismens fyra mål som verkställs med hjälp av det gigantiska pyramidspelet som jag ingående beskriver i trilogins del II kapitel 9-17. Som läsare får du i det läget klart för dig att den officiella bilden av vad en centralbank sysslar med inte på långt när speglar vad man egentligen sysslar med. Återigen blir hyckleriet, mörkläggningen och förljugenheten som pågår inom såväl staten som bankväsendet med centralbanken i toppen av banktillståndshierarkin. Det är alltså mängder med känslig information som det inte är meningen att vanliga människor och företagare skall ha kännedom om och som nu blir avslöjat.

Jag upprepar: I värsta fall kan en påstått *statligt ägd* centralbank helt i onödan belasta skattebetalarna med väldiga lån som skall återbetalas med skatter och som ökar på statsskulden för att få fram pengar till centralbankens "finansiering" när verkligheten är att centralbanken hur lätt som helst själv kan tillverka alla de pengar man behöver föra ut till samhället. Det blir därför återigen en skenhelighet och hyckleri och mörkläggning som spelas ut att det skulle vara nödvändigt att folket måste betala in skatter till staten för att dels finansiera statsbudgeten dels finansiera centralbankens utlåning när sanningen är att centralbanken har egna penningtillverkande maskiner som man kan tillverka alla pengar som behövs föras ut i samhället. Jag upprepar på grund av sakens utomordentligt viktiga natur: Om staten (folkets förlängda arm) står som formell ägare till centralbanken blir det ett löjets skimmer som spelas ut när staten betar sig som en fattiglapp att be folket om pengar (skatter) när man sålunda hur lätt som helst med centralbankens penningtillverkande maskiner kan tillverka alla pengar

som behövs till statsbudgeten samtidigt som man med ett penndrag kan avskaffa samtliga företag som idag har banktillstånd utan att detta på något vis skulle skada samhället. Vad som då händer är att folket genom sin stat (folkets förlängda arm) får kontrollen över landets penningtillverkningen och så kan bristen på pengar avskaffas i samhället utan att inflation uppstår samtidigt som såväl skatter och skattesystemet som arbetslösheten och den sociala utslagningen på kort tid kan avskaffas. Exakt hur detta skall gå till redovisas ingående i del II av trilogin.